

mig mest rationelt at sige: for hvert Blad, der afleveres til Postvæsenet, betales en vis Afgift, som her er sat til 0,4 Øre, dernæst betales der en vis Afgift i Forhold til den Vægt, som Postvæsenet har at transportere, og endelig betales der en vis Afgift henholdsvis 5 eller 10 Øre for Postvæsenets Ulejlighed med at opkræve Betalingen for Bladet. Spørgsmaalet er saa, om man nu har valgt saadanne Satser, at man ikke lægger urimelige Byrder paa Bladudgiverne eller paa Abonnenterne, for saa vidt Bladudgiverne lægge Byrderne over paa disse. Spørgsmaalet er altsaa, om man skal fastholde Ministeriets Satser eller ændre dem saaledes, at man ikke kommer til at forstyrre for meget eller begaa Uret, eller hvad man nu vil kalde det. Men ret hurtig er man desværre i Udvalget gaaet bort fra Ministeriets Forslag, idet man har fulgt den Anmodning, der blev fremsat for det af Provinsbladudgiverne, og derved er man kommen ind paa en lidet rationel Ordning. Medens det nemlig efter Ministeriets Forslag var saaledes, at Postvæsenet skulde have en bestemt Betaling for et bestemt Arbejde, nemlig 10 Øre, hvis Optrængen af Abonnementsbetalingen var udenbys, kan man sige, og 5 Øre hvis den var indenbys, er man bleven ved den gamle Ordning, som er den, at det, der skal betales for dette bestemte Arbejde, er en vis Procent af Prisen for vedkommende Blad.

Den Betaling, som Postvæsenet faar for at befordre Blade, suges af tre forskellige Kilder. Ministeriets Kilder vare efter min Mening rationelle, men de Kilder, der her foreslaas, i alt Fald de to af dem, ere ikke ganske rationelle. Naar man har fulgt Bladudgivernes Ønske, er det for at vise sig saa elskværdig mod denne Del af vore Medborgere som muligt, og dette er ogsaa meget fortræffeligt. Men man kan nu ikke se bort fra, at den Sag, vi her behandle, foruden at være en postal Sag tillige er en Beskatningssag, og at det derfor vilde være noget urimeligt, om man imod den oprindelige Aarsag til Fremlæggelsen af Lovforslaget gik til Nedsættelser af Satsene paa Omraader, hvor der dels tilstræbes rationellere Forhold, dels Forøgelse af Satsene. Hvor tiltalende det i og for sig end er at foreslaa en ringere Betaling, vil det dog, naar Lovforslaget er et Beskatningslovforslag, være urimeligt at foreslaa Nedsættelser, og jeg har derfor ikke kunnet tiltræde det Underændringsforslag, som Mindretallet stiller under Nr. 4, og som gaar ud paa i Stedet for at opkræve de henholdsvis 5

eller 10 pCt. af Abonnementsprisen som Godtgørelse for denne bestemte Ulejlighed at blive ved de 5 og 10 Øre. Da man med Hensyn til Vægtportoer er gaaet over til et andet Princip end Ministeriets, maa man nødvendigvis, hvis man ikke vil gaa til et meget betydeligt Indtægtstab for Statskassen, opretholde Ordningen med de 5 og 10 pCt. af Abonnementsprisen. Men naar man gør dette, bør man dog ikke gaa ud over en vis Grænse. Medens det var rationelt for dette bestemte Optrækningsarbejde at tage et Beløb som 10 Øre, er det urimeligt for det samme Arbejde at tage et saadant Beløb som 30—40, maaske endog 50 Øre for de store Blade, hvis Abonnementspris er henholdsvis 3—4 og 5 Kr. Kvartalet. For at bøde paa denne Urimelighed har jeg stillet Underændringsforslag Nr. 5, som, efter hvad jeg nu hører, det Mindretal, der stiller Underændringsforslag Nr. 4, vil stemme for, hvis dets Underændringsforslag forkastes. Jeg vil indtrængende anbefale det høje Ting at stemme for Underændringsforslag Nr. 5, da vi ellers ville komme ind i urimelig Forhold.

Hvad de ikke-abonnerede Blade angaar, foreslog Ministeriet, at der skulde betales en Anmeldelsesbetaling, kan man sige, til Postvæsenet af 5 Øre pr. Eksempel pr. Anmeldelsestermin. Dette skal jeg ikke have noget imod, naar det drejer sig om Dagblade. Den ærede Ordfører oplyste i Gaar, at hvis man gik til den Nedsættelse, som foreslaas af Mindretallet under Underændringsforslag Nr. 3 i dettes Underændringsforslag Nr. 7, nemlig til 2 Øre, vilde det koste Staten 60,000 Kr. om Aaret, og da Loven, som sagt, skal være et Led i vore finansielle Forholds Ordning, kan jeg ikke tiltræde dette Forslag. Derimod vil jeg meget bede om, at man vil stemme for det af mig stillede Ændringsforslag Nr. 6, som jeg nu ogsaa hører, at Mindretallet subsidiært vil stemme for. Forskellen mellem en 5 Øre og en 2 Øre er jo ikke stor, men det er heller ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om en Udgiftsforøgelse fra det nuværende paa 70 pCt. Jeg henstiller til det høje Ting, om det er rigtigt at gaa til en saadan Udgiftsforøgelse, naar vi vel at mærke komme til Ugebladene. Det har hidtil været saaledes, at for et Ugeblad, som er let, altsaa holder sig indenfor de 35 g, er der hidtil betalt i et Kvartal 7 Øre, og nu foreslaas det sat op til 12 Øre. Det vil altsaa sige, at den, der udsender et saadant Ugeblad i et Antal af 1,000 Eksemplarer i Løbet af et Aar, me-